

Een Casino heeft een ietwat alternatief soort logica. Ik ken het verschijnsel feest met meerdere zalen, dat is niet nieuw. Maar een Casino heeft op zondagmiddag een High tea, en het Latin live was een zaaltje verder. Waar prijzen cq platendeals te winnen zijn. De roulettetafel pokerface is toch een ander typ dan de high tea-drinker. Die op zijn beurt weer niks met Latin hoeft te hebben. Alternatieve logica, dus. Die moet er de reden van zijn, dat het casino de (voorzover mij bekend) enige artiest die een single heeft getiteld I'm no latino een Latin-feestje laat presenteren.

Als zangeres, geflankeerd door haar liefvallige danseressen, lig ik langer wakker van La E. dan als presentatrice dan nu over naar de jury en nog geeneens votre points s'il vous plait. Dus ik wilde het toch maar over haar eigen optreden hebben. Ik mag graag naar haar kijken namelijk (wie niet). Ik ga eens even een in-depth analyse maken van de artiest achter de mens, waar FHM eerder focuste op de mens in de podium-outfit.

Het kleine gebaar

Naar de crux flash-forwardend: de muziekbiz heeft wat met het grote gebaar. Drama queens, double bass, gillende gitaren en headbang: het spreekt boekdelen. Drugs, rock 'n roll en (mits vaardig uitgevoerd) sex: subtiel is dat allemaal niet. Elize evalueert daarentegen. Schaaft aan haar performance.

Uw gretige reporter was zodoende vrijdag present in het Rotterdamse Holland Casino, maar ook zondag in Breda. Niet alleen parkeertechnisch is laatstgenoemde aan te bevelen, het in het Chassétheater geïntegreerde Casino is als voormalig klooster toch een heel apart gebouw. In de speelzaal, waar Elize optrad, staat een soort cilinder die het podium is: dus zoals de opletende lezer begrijpt enkele meters boven je. Rotterdam is een wat eenvoudiger gebouw en het podium bleek zelfs ietwat krap bemeten voor de choreografie van Marielle en Tessa.

Dat gretige kwam namelijk door het interview in de FHM. Elize zou wilde haren aan het kweken zijn. Want hoewel ze vertelt perfectionistisch te zijn, is ze niet meer degelijk aan de vaste verkering en brengt ze haar avonden aan de Martini door in het wilde Amsterdam in de Jimmy Woo (wie?). Verwachtingsvol observeerde uw reporter

teen en tander. Welnu: er is big band toegevoegd noch ritmesectie, ze is niet ineens een heel ander genre gaan beoefenen. Al schijnt haar gothicband-persiflage beroemd te zijn in hotelkamers door heel Nederland.

Vrijdag had ze een jurkje aan met glimsterretjes. Het paste goed bij het doek achter het podium. Marielle, de Nederlandse Jennifer Beals, had een spijkerbroek aan die over de hakken heenstretchte. Als u ook eens komt kijken¹, dan snapt u dat ik haar op de Flashdance-hoofdrol vind lijken. De danspasjes van Elize en co zijn best te vergelijken met die klassieker op celluloid.

Is ze nu wel of niet losgegaan? Nee. Misschien zou dat ook geforceerd zijn: ooit deden de Dolly Dots een make-overtje naar ruig, maar was dat niet vooral cosmetisch? Elize huppelt dus nog even flitsend over het podium, zonder dat een instrument sneuvelt, er moshpitslachtoffers vallen of gitaarsolo's voorbijkomen.

Ik vond het zelf wel een geinig jurkje, en de diadeem was ook leuk. Als Elize-als-presentatrice nadenkt, draait ze haar rechter knie (linker hersenhelft?) naar binnen. Kijk, dat valt mij dan weer op: het gebaar hoeft niet altijd *groot* te zijn. En nou jij weer.

(vond u niet in het FHM interview. Iemand moet het doen)

Als u het repertoire van de goedlachse Bussemse kent, weet u dat er veel en vaak uithalen in zitten. Ik ga even in de hoorcollege-modus: haar club/house/pop georiënteerde werk kent twee hoofdstromingen: de Song met Uitropteken en die met de uithaal. Shake! Lovesick! Van die boude beweringen. En daarna komt de rest (he puts the music on respectievelijk now I'm over you). Automaaaatic (u begrijpt het al: uithaal) en Into your syyyyystem vallen dan in de tweede categorie.

Marielle's 720 graden draai in Efteling-elfjes-jurkje deed ook uitropteken-achtig aan. Zijn danseressen niet heel vaak lang, slank en een tikkeltje ijskoningin? Marielle is klein, watervlug en jongensachtig. Met de sierlijke vrouwelijkheid van Elize contrasteert dat interessant. Toch nog even over dat grote gebaar: zo'n stukje casting – want Marielle is er nog niet zo lang bij – is dat nu geen voorbeeld van het kleine gebaar? Laten we de diva-pose en de pumps het publiek in zwieren aan Krezip² over.

1 Hilversum, 26 oktober. Eerder nog? Rijswijk, 28 september.

2 Zei hij gemeen ..en niet helemaal gemeend, want ook op dit Neerlands repertoire ben ik erg gesteld).

Wat niet wil zeggen dat een optreden niet spannend is! De Latin-deuntjes staken toch vrij gezapig af bij de uptempo nummers en die drukte op het podium van Elize.

U kunt zich voorstellen, meelevende lezer, dat ik als gretige reporter annex kleine ondernemer in het marketing advies, een enerverende avond beleefde.

Allereerst al dit en hersens ook (vooral het jurkje van de zondag beweest dat Elize minstens 70% been bevat), en me daarna laten afpoeieren door Eric van Tijn (ik heb ook zo mijn targets: afgepoeierd worden op niveau). Had ik u al verteld dat Elize na haar optreden wisselde naar een zeker zo fraai jurkje? Smurfblauw deze keer. Ter afsluiting nog een fijne omhelzing met de regeltante van 't Brasil-carnaval. Het was me het weekendje wel.

Met een hoofd vol Elize's, Marielle's, Tessa's en Sharina's sloop ik terug naar mijn Lanciaatje wier pollenfilter acuut verstopte van het uit mijn poriën stomende testosteron.

